

Trenta... pocs

Imatge de l'interior de la caserna de la Guàrdia Civil a Figueres (Alt Empordà). Aquí hi ha 27 agents i només 3 volen marxar. La resta dóna suport a les activitats de les seves dones.

Un grup de dones de guàrdies civils de les comarques de Girona s'han mobilitzat les darreres setmanes per mirar d'aconseguir l'ampliació del nombre de places reservades als seus marits per ingressar en la unitat de trànsit dels Mossos d'Esquadra.

"Estem desmoralitzats". Aquest era el comentari més gastat entre el grup de guàrdies civils que es van presentar a la prova de coneixements generals que es va fer dijous passat a l'Escola de Policia de Catalunya, a Mollet (Vallès Oriental).

Els agents van sortir de les aules renegant del conseller Pomés, dels seus superiors, del govern espanyol i del president Pujol. Si atenem l'opinió majoritària dels guàrdies que s'havien examinat, la xifra d'agents de la Benemèrita que accediran a la fase següent, que consistirà en la prova de nivell B de català, pot ser molt baixa.

Al final, al concurs de les 221 places per a mossos de trànsit -33 de les quals s'han reservat per a guàrdies civils i 188 per als mossos- es van presentar 164

agents de la policia catalana i 63 de la Guàrdia Civil. En total, deixaren de presentar-s'hi vuit guàrdies civils i 23 mossos que hi havia inscrits.

Petició d'asil. El pessimisme generalitzat entre els guàrdies civils a la sortida de l'examen que va durar dues hores es resumia en la frase "això és una humiliació" i en comentaris semblants, a més de les cares llargues i afligides dels agents. Un dels arguments que utilitzaven els guàrdies civils per sostenir aquesta afirmació és que ells no tenien perquè demostrar cap coneixement mitjançant un examen: "Jo fa 23 anys que estic en el cos. Vaig entrar perquè m'agradava la moto i la carretera. Això que ha passat avui és humiliant", explicava un dels agents examinats.

Com si es tractés de l'anunci

del que pot ser el resultat d'aquesta primera prova, el col·lectiu de dones dels guàrdies civils assegurava a EL TEMPS un dia abans de l'examen que elles no estan disposades a marxar de Catalunya i si ho fan demanaran, de manera simbòlica, "asil polític a la resta de comunitats autònomes".

Aquest grup de dones es va començar a organitzar el passat 27 de juny quan es va informar a la Junta de Seguretat de Catalunya de la provisió de llocs de treball del cos de Mossos d'Esquadra de l'àrea regional de trànsit de Girona. El 9 de juliol va sortir publicat en el DOGC la convocatòria d'oposicions en què es reservava "com a màxim, un 15% de la totalitat dels llocs de treball" per als funcionaris del cos de la Guàrdia Civil, és a dir, 33 places.

"Primera neteja". Lídia Sebastián, dona d'un guàrdia civil de Figueres, es mostra irònica i comenta: "Pujol ho demana tot de 15 en 15 o en múltiples de 15". El problema, segons ella, és que no els agrada el color verd i que els militars no quedarien bé en el conjunt que volen fer amb els Mossos. "Això és nazi", sentència.

Tot l'enrenou provocat per les declaracions d'algunes de les dones que integren aquest col·lectiu que representen els seus marits no se l'haurien imaginat mai, diu amb to orgullós Fina Martí, esposa d'un guàrdia civil de Figueres, que remarca que el seu cognom és Martí –"no pas Martín"– per demostrar que ella sí que és catalana. "Sóc d'aquí. Potser els mossos que més protesten són andalusos o fills d'emigrants".

Aquestes declaracions efectuades per les dones dels guàrdies civils en les darreres setmanes han provocat un comunicat de resposta de la Unió de Policia de Catalunya (UPC) –sindicat que aplega el 40% dels mossos–, que textualment critica "la demagògia amb què aquestes senyores estan manipulant l'opinió pública".

Segons Josep Boix, delegat de Relacions Externes de la UPC, és mentida el que diuen aquestes dones: "No se'ls fa fora de Catalunya, ja que el govern espanyol es reserva una sèrie de competències a Catalunya que seran exercides per les forces i cossos de seguretat de l'estat (narcotràfic, armes, terrorisme, aeroports) i, per tant, tothom que vulgui quedar-se a la nostra terra ho podrà fer".

Tanmateix, Fina Martí afirma que això és la primera neteja i que d'aquí a dos anys, a tot estirar, no quedarà cap guàrdia civil a les comarques de Girona. "Jo als de la UPC els diria que són uns ignorants i que el que busquen és una raça pura. No sé per què protesten perquè aquí l'autèntic català no té vocació de policia", subratlla.

Estira-i-arronsa. El col·lectiu

GLÒRIA MATAMALA

Sílvia Valino, Fina Martí, Lídia Sebastián, Maria, Esther i Valle Pastor, membres del col·lectiu de dones de guàrdies civils a la rambla de Figueres. Figueres ha encapçalat la protesta de les dones dels agents de la Benemèrita. Maria comenta: "Mentre estem integrant moros i gent de color, a nosaltres ens foten fora". Aquestes dones expliquen que els guàrdies civils de Figueres no viuen en la caserna i que s'han integrat a la vida local.

de dones de guàrdies civils va néixer d'una iniciativa de les esposes dels membres de la Benemèrita que treballen a la caserna de Figueres. Elles asseguren, però, que dones de guàrdies civils d'altres províncies catalanes ja s'han posat en contacte amb elles perquè comencen a tenir por que d'aquí a poc temps es puguin trobar en la mateixa situació. Així mateix, les dones

D'aquesta manera, les portaveus es van reunir el passat 17 de juliol a Figueres amb el conseller de Governació, Xavier Pomés, i la setmana següent, a Madrid, amb el director de la Guàrdia Civil, Santiago López Valdivieso.

D'aquelles dues reunions, les dones han tret una única conclusió: "El govern central i la Generalitat són un matrimoni molt ben avingut, ni un estira ni l'altre arronsa", diu Fina Martí. Les dones argumenten que en aquelles trobades Pomés no els va posar cap entrebanc perquè es pogués ampliar el nombre de places. De la mateixa manera –i sempre segons les seves paraules–, López Valdivieso es va mostrar disposat a acceptar aquesta ampliació si ho demanava la Generalitat. No obstant això, el conseller Pomés ha negat en tot moment que en la reunió ell parlés d'eixamplar aquest 15%.

Les dones diuen que si han de marxar demaran asil polític a les comunitats autònomes.

que formen aquest grup estan recollint signatures de suport –de moment en porten al voltant de mil– a la permanència dels seus marits a les comarques gironines.

Des que aquest grup de dones es van començar a organitzar amb l'objectiu que tots els agents de trànsit de la Guàrdia Civil que es vulguin quedar s'integrin als Mossos d'Esquadra ha buscat d'entrevistar-se amb les persones i institucions involucrades en aquesta problemàtica.

Qui rep qui. El col·lectiu de dones també s'ha reunit amb representants de partits polítics catalans, tot i que elles el que persegueixen és portar la problemàtica al Parlament de Catalunya durant aquest mes de setembre. De moment, el passat 26 d'agost van tenir una reunió amb el president del Partit Popular a Catalunya, Alberto Fernández Díaz, que elles asseguren que fou una iniciativa del dirigent popular. Contràriament, i segons explica el mateix Fernández Díaz a EL TEMPS, van ser les dones que van demanar l'encontre, que

ell defineix com una reunió sobre la situació d'unes famílies que tenen sous fixos i els seus amics aquí.

Fernández Díaz explica que el PP està a favor de la continuïtat de la Guàrdia Civil a Catalunya i que no seran ells qui posaran traves a augmentar aquestes 33 places, ja que els Mossos d'Esquadra "poden aprofitar l'experiència de la Guàrdia Civil", tot i que deixa molt clar que qualsevol canvi en els criteris depèn de la Generalitat.

Les dones asseguren que han rebut mostres de solidaritat de moltes associacions, col·lectius i persones, inclosa la dirigent del Partit per la Independència (PI), Pilar Rahola, que "tot i que no pot anar a favor de la Guàrdia Civil, entén el nostre problema familiar", diuen elles.

Una de les darreres actuacions ha estat enviar al president Pujol una carta escrita pels fills de les dones amb l'encapçalament "Grup de nens i nenes empordanesos". Les esposes dels agents també s'havien d'entrevistar l'1 de setembre amb un grup de diputats del PSC, encapçalat pel secretari d'Acció Política, Josep Maria Sala.

Precisament, l'1 de setembre 22 membres dels Mossos han començat un curs de trànsit que durarà un mes a l'Escola de la Guàrdia Civil de Mèrida. Les dones s'interroguen sobre una cosa que consideren paradoxal: "Ja que sempre s'està comparant el nostre cas amb el de l'Ertzaintza, ¿per quin motiu els mossos no van a Euskadi a adquirir coneixements de trànsit?"

El director de l'Escola de Policia de Mollet, Amadeu Recasens, dona resposta: "Van a Mèrida perquè allí hi ha les millors instal·lacions de l'estat espanyol." Recasens explica que cal tenir en compte que la integració de mossos i guàrdies civils dins la unitat de trànsit requereix aquest aprenentatge comú, tot i que apunta futurs contactes amb l'Ertzaintza, que es podrien traduir en cursets de comandaments del cos policíac basc a l'Escola de Mollet.

GLÒRIA MATAMALA

Les dones dels guàrdies civils han presentat un recurs contenciós administratiu al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Aquesta polèmica fa preveure que el desplegament per tot Catalunya serà conflictiu.

No són Rambos. El contingut de la prova de dijous passat va consistir en dues parts: 50 preguntes sobre legislació catalana, policia autonòmica i normativa de trànsit, en la primera part, i la

gueres. El mes d'agost és el que porta més feina per als agents de patrullen per les carreteres gironines. Alguns reconeixien que podien haver fet un esforç més gran, però que no tenen l'hàbit de l'estudi, i altres llençaven la tovallola quan recordaven que si aprovaven, el pròxim obstacle seria la prova B de català.

D'altra banda, les seves dones posen molt d'èmfasi en les dificultats que tindran els seus marits per superar la prova d'aptitud física. "I les proves físiques! S'han de veure les proves físiques! Són per a un Rambo!", exclama Sílvia Valino, la dona que fe de portaveu del col·lectiu, que reconeix que alguns dels seus marits tenen problemes físics importants.

"I les proves físiques! S'han de veure les proves físiques! Són per a un Rambo!", exclama Sílvia Valino, portaveu del grup de dones.

resolució d'un cas pràctic en la segona. Els opositors hauran d'aconseguir un 7,5 sobre 15 punts per aprovar l'examen de dijous, els resultats dels qual es coneixeran d'aquí a pocs dies. Els qui passin aquesta primera part de la convocatòria hauran d'afrontar quatre més (català, agilitat física, examen mèdic i test psicotècnic).

A la sortida de l'examen, els agents de la Guàrdia Civil es queixaven del poc temps que havien tingut per preparar el temari. "Jo vaig estar ahir fent atestats de les 6 del matí a les 9 del vespre", comentava indignat un guàrdia civil de la caserna de Fi-

Bojos a la Benemèrita. De les crítiques de les dones del col·lectiu tampoc no se salven les que van dirigides als superiors dels seus marits. "La Guàrdia Civil s'ha tornat boja", sentència Fina Martí. Les dones són crítiques tant amb els comandaments de Madrid com amb els de Catalunya, i ho són especialment amb el tinent coronel Hilario Pérez-Hervada Alvarez, de la comandància de Girona, a qui acusen d'haver-se preocupat molt més d'intentar d'arribar —sense èxit— a ser cap dels Mossos de trànsit que no pas del destí dels seus marits "que no han volgut

ascendir durant aquests anys per tal de quedar-se aquí". EL TEMPS s'ha volgut posar en contacte amb Hilario Pérez-Hervada. La resposta ha estat un "no hi és" categòric. Així mateix, l'Oficina de Relaciones Informatives i Socials de la Guàrdia Civil (ORIS) no havia facilitat a l'hora de tancar aquesta edició el calendari de tancament de casernes i el destí elegit pels agents que han decidit marxar de les comarques de Girona tot i que EL TEMPS va demanar la informació amb suficient antelació.

Crítics i autocrítics. Segons les dones, els superiors dels seus marits no s'esperaven que es creés aquest col·lectiu i critiquen que cap d'ells no hagués mantingut informat els guàrdies civils del futur que els esperava. La reestructuració de la Guàrdia Civil a Catalunya, però, entrava dins la lògica més elemental quan el 17 d'octubre del 1994, la Junta de Seguretat de Catalunya va signar la primera fase de l'acord sobre el model policíac que suposava de fet el desplegament dels Mossos d'Esquadra.

Els guàrdies civils que van fer l'examen també són crítics amb si mateixos per no haver estat prou desperts, i a pesar que les seves dones i ells mateixos insisteixen a dir que els mossos que s'han presentat han tingut nou mesos per estudiar, el temari no va estar a la disposició ni d'uns ni d'altres fins que no va aparèixer

al DOGC el 9 de juliol passat. Mossos i guàrdies civils han tingut 50 dies per repassar la legislació catalana i, en el cas dels agents de la Benemèrita, refrescar aquells coneixements teòrics que en alguns casos fa dècades que cada dia porten a la pràctica. En aquest sentit, un dels retrets més repetits per part dels guàrdies civils el dia de la prova va ser que s'havien d'examinar d'una matèria de la qual en el seu dia ja van ser examinats. Una de les esposes resumia el que volien transmetre els guàrdies civils: "Els alumnes estan examinant els professors."

Nerviosisme. Mentre els seus marits guarden una certa discreció o, si més no, mesuren les parules, la decepció i la ràbia fa que les dones arribin a insultar els polítics. Fina Martí ho remarca, i fins i tot vol que quedi escrit: "Cada vegada estem més empenyades. Acabarem dient que Pomés i Pujol són uns fills de p...". Els nervis fan que les dones dels guàrdies civils confonguin articles de la Constitució i de l'Estatut d'Autonomia per denunciar la transferència de trànsit a la Generalitat. Fins i tot, una d'elles converteix en article de l'Estatut la frase "català és tot aquell que viu i treballa a Catalunya" per justificar la permanència dels guàrdies civils.

Ara per ara, adverteixen que continuaran lluitant i avisen les dones dels agents destinats a altres punts de Catalunya sobre el que els espera. Per a algunes for-

ARXIU

macions polítiques catalanes, tota aquesta polèmica no s'hauria originat si la Generalitat no hagués creat la quota del 15%.

De moment, Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), per boca del seu dirigent Joan Ridaó, ha deixat clar que la quota de Girona ha de ser excepcional i no s'ha de repetir a Lleida.

La polèmica oberta per l'acció d'aquestes dones al voltant de la quota "dels 33", per bé que al final no pugui servir als guàrdies civils de Girona, sí que hauria de servir als agents d'altres punts de Catalunya si es torna a repetir la situació. Aleshores ja no podran posar com a excusa la falta d'informació. De moment, la resta de guàrdies civils de Catalunya poden començar a fullejar la Constitució i l'Estatut.

Entre l'1 d'octubre i l'1 de febrer de 1998 només quedaran 700 del 1.200 guàrdies civils que treballen actualment a la demarcació de Girona. La primera tasca que se substituirà serà el control del trànsit. Aquesta imatge de la Guàrdia Civil patrullant les carreteres de Girona aviat serà història.

Salvador Giménez /
Jaume Risquete

Els gens que mengem

Daniel Ramón

Les tècniques de l'enginyeria genètica i la seua aplicació a la tecnologia d'aliments són, amb aquesta obra, a l'abast de tothom.

PREMI EUROPEU DE DIVULGACIÓ CIENTÍFICA "ESTUDI GENERAL" 1996

Bromera
"Sense fronteres", 2

Alacant: la llengua interrompuda

Brauli Montoya Abat

Aquest estudi explica el procés pel qual el català d'ençà de mitjan segle XIX patix a Alacant una minorització entre els mateixos alacantins autòctons. A partir d'un treball de camp, els parlants reconstruïxen les seues històries lingüístiques familiars.

Denes 10 Editorial
"Col·l. d'Investigació F. Ferrer Pastor", 1

Ortografia 5 i 6 Treball sistemàtic

Alfred Ramos / Josep Tió

Aquests nous quaderns, amb un disquet opcional, van destinats als alumnes del tercer cicle d'educació primària. Entre les seues característiques, destaquem: l'ús intuïtiu de l'ortografia, una visió constructivista de l'educació, el treball sistemàtic...

Bullent